

тата. Азъ зная какъ е сложена, защото азъ я внесохъ въ парахода. И тъй, утрѣ вечеръ на работа! Ние тримата ще бъдемъ богати.

3.

Цѣлата нощъ Петъръ не заспалъ. На разсъмване той отишълъ при търговеца съ наведена глава и просълзенъ. Търговецътъ почналъ да го разпитва да не би да е боленъ или да не би да е оскърбенъ отъ нѣкой матросъ. Като се поуспокоилъ малко, Петъръ разказалъ на търговеца всичко, което дочулъ отъ матроската стая.

Този часъ търговецътъ повикалъ синоветъ си и ги накаралъ да му обѣщаватъ, че тѣ ще изпълнятъ всичко, каквото имъ рече. Първата заповѣдъ на търговеца била да му донесатъ чантата съ скъпоцѣннитѣ камъне. Чантата била веднага разтворена прѣдъ очитѣ на матроситѣ и пѣтниците. Търговецътъ почналъ да вади скъпоцѣннитѣ камъне единъ по единъ и ги нареждалъ на една кърпа. Отъ слънчевитѣ лъчи камънетѣ силно блѣщѣли. „Ето отъ какво зависи нашиятъ животъ“, казалъ търговецътъ и посочилъ на скъпоцѣннитѣ камъне. „Заради тѣзи неодушевени камъне, нашиятъ животъ е въ опасностъ отъ тѣзи, които забравятъ че душата е безсмъртна . . Хвърлете камънетѣ въ морето!“.. извикалъ търговецътъ на смаянитѣ си синове. Скъпоцѣннитѣ камъне били хвърлени веднага въ морето. Постѣпката на търговеца зачудила всички, които гледали това зрѣлище. Така търговецътъ се избавилъ отъ опасността и прѣдъ всички се обѣщавалъ да усинови Петра, който му спасилъ живота.